

Чувствата, които поражда у хората празникът Коледа

Александър Сашков Пейков VIII^г клас

Сняг, който проблясва подобно на диамант изпод срамежливите лъчи на зимното слънце, студ, от който ти се зачервяват носа и ушите, и разбира се, приятното ухание на вкусотийки – са част от усещанията по коледните празници. Простете, но е човешко първо да се задействат физическите ни рецептори. Възприятията ни са превзети от светлини и аромати. Но това е само началото.

Истинският празник всъщност започва не от тялото, а от душата. Милиони по света чакат с нетърпение Рождество, за да срещнат своето чудо. То може да е една усмивка, нежна ласка от любим човек или добро дело от непознат.

Когато си все още малък, не се замисляш за нищо. Ти си слушнал, ти си папкал, значи Дядо Коледа ще ти донесе подарък. Живееш със светлата вяра, че добрият старец ще намери твоето чорапче и ще те изненада с така жадуваната играчка.

А след това идва печалното прозрение, че Дядо Коледа е чичо Ицо, а подаръците се купуват от магазина. Вече знаеш, че животът е суров и невинаги получаваш онова, за което копнее все още непорасналата ти душа. На четиринадесет години не си дете с децата и не си възрастен с големите. Нито риба, нито рак. Всичко около теб сякаш е променено. Дори очакваният с нетърпение коледен празник не е същият. Иска ти се отново да си наивно дете, но уви – не е възможно.

На четиринадесет години е свръхтрудно да се съобразяваш с желанията и изискванията на родителите си. И при най – добро желание не можеш да подтиснеш бунтовника в себе си. Иска ти се да бъдеш онова дете, което те виждат у теб, но невинаги се получава. Тогава се сещаш за едни други деца, които няма на кого да се харесат, за деца, които дори няма кого да разочароват. И ти става някак тъпо, че си такъв неблагодарник.

Чудото на Коледа всъщност е духовното пречистване, което ни спохожда в тихата и свята нощ. Чудото на Коледа ни е съпътствало през цялата година, но едва на Рождество осъзнаваме, че близките ни са най – големият подарък, с който животът ни е дарил. Стигайки до това прозрение, забравяме проблемите и лошите мисли и душата ни се озарява със светлина. Отваряме сърцата си, за да почувстваме любовта. Осланяме се на надеждата, че сме достойни за обичта, с която ни обгръщат близките. И смиряваме духа си, за да усетим тихото величие на Коледа...